

FRA gäckar än

DEN UPPMÄRKSAMMADE manifestationen mot FRA-lagen när riksdagen öppnade i tisdags visar att frågan kommer att fortsätta gäckta regeringspartierna under lång tid. Även mediatricket fortsätter, senast i *SVT* i söndags. Om det hittills är centern som har råkat mest illa ut av FRA-frågan på grund av sin storslagna frihetsretorik (högmot föregår fall) var det nu moderaterna som hamnade i skottgluggen. Utrikesminister Carl Bildt tillstod att den information som FRA samlar in i kablarna kan säljas till andra länder – rent av till diktaturer! – vilket knappast lugnar kritikerna. Inte ens när Bildt i efterhand försöker skylla sin egen fadäs på ”lögnaktig tv-journalistik” förnekar han kärnpunkten, att av FRA insamlad information kan utbytas med diktaturer.

SVT avslöjade även att Fredrik Reinfeldt, som lyckats marknadsföra sig själv som en ödmjuk och lyssnande ledare, är en lika dryg mobbartyp som sin föregångare Göran Persson. Enligt *SVT*:s källor ledde Reinfeldt en kollektiv utskällning av ledamoten Karl Sigfrid, som ville rösta nej till FRA-lagen, av närmast inkvisitoriskt slag. Den resulterade i att Karl Sigfrid visserligen inte brändes på bål, men dock kvittade ut sig från omröstningen i riksdagen.

Avslöjandet skadar regeringen, eftersom det visar att Reinfeldt på ännu en punkt har fört väljarna bakom ljuset. Dessvärre lär ingen av de andra partiledarna slå mynt av den bufflige Reinfeldt, eftersom det så att säga vore att kasta sten i glashus.

ATT DE BORGERLIGA partiledarna så grovt underskattade det folkliga trycket i FRA-frågan är knappast förvånande. Riksdagen har i många år röstat igenom lagförslag som stärker statens möjligheter till repression och övervakning, till priset av mins-

kad integritet och rättssäkerhet, utan att det har väckt något större rabalder. Samma vår som FRA-frågan exploderade kunde exempelvis två svensk-somalier misstänkta för att ha finansierat terroristverksamhet hållas häktade i fyra månader utan att ens deras advokater fick tillgång till åklagarnas utredning. Förra veckan lades förundersökningen mot svensk-somalierna ned. Förfarandet har väckt stark kritik från bland annat Svenska Helsingforskommittén, men har genererat ytterst få bloggkommentarer och protestmanifestationer.

SÅ VARFÖR VÄCKTE just FRA-lagen så stort engagemang? Ett skäl är att den värsta paniken efter 11 september 2001 har hunnit lägga sig. Lagstiftarna kan därför inte längre utnyttja chocken, för att tala med Naomi Klein, i syfte att få igenom kontroversiella lagar. Ett annat skäl är förmodligen att få medelstenssons känner sig personligen hotade av terroristlagstiftningens svaga beviskrav, polisens ökade möjligheter till avlyssning och övervakning och andra ingredienser i det som brukar kallas för Bodströmsamhället. FRA:s kabelspaning, däremot, kan drabba i princip alla som är aktiva på internet – inte minst (såväl gamla som nya) medier som har skäl att uppmärksamma frågan av egenintresse.

Trots dessa delvis krassa orsaker är FRA-motståndet förstås välkommet och en förhoppning är att det leder till en politisk vändpunkt i vidare mening: att integritet och rättssäkerhet för första gången sedan 2001 får stor tyngd i vågskålen. Efter att FRA-lagen har förklarats olaglig av EG-domstolen eller rivits upp efter nästa val finns all anledning att fortsätta kampen för rättssamhället, som också är en kamp för sociala rättigheter.

RW

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-IckeKommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.